

F. t. 1. om afgift af dødsboer og gaver

Der er i § 6 og § 22 på den baggrund fastsat grundbeløb i 1987-niveau. Med en regulering efter personskattelovens § 20 skal grundbeløbene reguleres med et årligt beregnet reguleringsstal. Dette reguleringsstal udgør 124,5 i 1995. Derved bliver bundfradraget for boafgiften 180.000 kr. og de afgiftsfri gavebeløb 40.000 kr. henholdsvis 14.000 kr. i 1995.

Det regulerede grundbeløb, der skal anvendes, er det, som er gældende, når afgiftspligten indtræder. Dvs. normalt i det år, hvor dødsfaldet indtræder eller begæring om skifte af uskiftet bo imødekommes af skifteretten. Anvendes en del af det i § 6 nævnte grundbeløb først i et særbo og den resterende del, når fællesboet senere skiftes, vil den resterende del skulle reguleres i takt med udviklingen i regulerings-tallet mellem de to tidspunkter.

Til § 32

Efter bestemmelsens *stk. 1 og 2* kan skatteministeren efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler for boernes, de anmeldelsespligtiges og skifteretternes opgørelse, beregning og opkrævning af boafgifterne.

- Sådanne regler skal bl.a. indeholde oplysning om, hvilke oplysninger anmeldelser efter § 10 stk. 3-6, skal indeholde,
- hvortil eksekutorer skal indbetale afgiften og
- til hvilken arving henstand ydes og for hvilken del af afgifterne.

Skatteministeren kan endvidere efter *stk. 3* fastsætte regler for de statslige told- og skattemyndigheders opkrævning af gaveafgiften.

Efter *stk. 4* kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om værdiansættelsen af afgiftspligtige forsikringer m.v.

Til § 33

Eksekutorer, privat skiftende arvinger og anmeldelsespligtige samt de kommunale og statslige skattemyndigheder kan have brug for forskellige oplysninger fra banker, offentlige myndigheder, forsikringselskaber og lign. til brug ved udarbejdelsen af boopgørelser og anmeldelser. Skifteretterne, de kommunale skattemyndigheder og de statslige told- og skattemyndigheder kan ligeledes have brug for oplysninger til brug ved værdiansættelser og kontrol med beregning af boafgifter og gaveafgift. Det foreslås derfor i *stk. 1 og 2*, at de personer eller selskaber, der ligger inde med disse nødvendige oplysninger, efter anmodning skal videregive dem uden betaling.

Efter arve- og gaveafgiftslovens § 36, stk. 1, er banker, forsikringselskaber m.fl. kun forpligtiget til at

give sådanne oplysninger til brug ved behandlingen af offentlige boer, medens de kan kræve betaling for at afgive de samme oplysninger til brug i et privat skiftet bo. Denne forskel mellem privatskiftede og offentligt skiftede boer findes der ikke grundlag for at opretholde.

Adgangen for skifteretten og told- og skattemyndighederne til at kunne fremtvinge de ønskede oplysninger og for skifteretten til at kunne fremtvinge boopgørelser i privatskiftede boer ved brug af dagbøder, foreslås bibeholdt i *stk. 3*, jf. arve- og gaveafgiftslovens §§ 26, stk. 3, og 36, stk. 3.

Til § 34

For at lette administrationen i forbindelse med kontrol- og revisionsopgaver foreslås det, at de anmeldelsespligtige efter § 10, stk. 5, skal tilrettelægge deres regnskaber således, at de givne oplysninger i anmeldelserne efter denne bestemmelse kan afstemmes med regnskabsføringen. Kontrollen kan herved indgå i den almindelige kontrol med dataleverandører.

Til § 35

Arvinger, som finder, at skifterettens afgørelse vedrørende afgiftsberegningen ikke er rigtig, kan på tilsvarende måde som efter arve- og gaveafgiftslovens § 32 klage til Told- og Skattestyrelsen, jf. *stk. 1*.

Gavemodtager og gavegiver kan ligeledes, jf. *stk. 2*, klage til Told- og Skattestyrelsen, hvis de finder, at told- og skatteregionens beregning af gaveafgift ikke er korrekt.

Det foreslås videre, jf. *stk. 3*, at en person, der som begunstiget i en afgiftspligtig forsikring har fået udbetalt et forsikringsbeløb, kan klage til Told- og Skattestyrelsen over afgiftsberegningen, der er godkendt af skifteretten, jf. § 19, stk. 4.

Klageadgangen vedrører ikke klager over værdiansættelsen af aktiver og værdiansættelsen af gaver, der følger reglerne i kildeskatteloven, jf. bemærkningerne til § 12 og §§ 27-29.

Hvis klageren ikke er tilfreds med Told- og Skattestyrelsens afgørelse, kan vedkommende efter gældende regler forlange spørgsmålet afgjort ved en retssag, som det offentlige skal anlægge mod klageren, jf. arve- og gaveafgiftslovens § 32, stk. 2.

De gældende klagerregler blev indsat i arve- og gaveafgiftsloven fra 1908 efter forbillende i den da gældende stempelafgiftslov. De to love er da også de eneste skatte- og afgiftslove, der i dag indeholder en bestemmelse om, at det er det offentlige, der skal anlægge sag.